



„Și I-a răspuns Lui unul din mulțime: **Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care are duh mut. Și oriunde-l apucă, îl aruncă la pământ și face spume la gură și scrâșnește din dinți și înțepenește. Și am zis ucenicilor Tăi să-l alunge, dar ei n-au putut. Iar El, răspunzând lor, a zis: O, neam necredincios, până când voi fi cu voi? Până când vă voi răbda pe voi? Aduceți-l la Mine. Și l-au adus la El. Și văzându-L pe Iisus, duhul îndată a zguduit pe copil, și, căzând la pământ, se zvârcolea spumegând. Și l-a întrebat pe tatăl lui: Câtă vreme este de când i-a venit aceasta? Iar el a răspuns: din pruncie. Și de multe ori l-a aruncat și în foc și în apă ca să-l piardă. Dar de poți ceva, ajută-ne, fiindu-Ți milă de noi. Iar Iisus i-a zis: De poți crede, toate sunt cu puțință celui ce crede. Și îndată strigând tatăl copilului, a zis cu lacrimi: **Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.** Iar Iisus, văzând că mulțimea dă năvală, a certat duhul cel necurat, zicându-i: Duh mut și surd, **Eu îți poruncesc: Ieși din el și să nu mai intri în el!** Și răcnind și zguduindu-l cu putere, duhul a ieșit; iar copilul a rămas ca mort, încât mulți ziceau că a murit. Dar Iisus, apucându-l de mână, l-a ridicat, și el s-a sculat în picioare. Iar după ce a intrat în casă, ucenicii Lui l-au întrebat, de o parte: Pentru ce noi n-am putut să-l izgonim? El le-a zis: **Acest neam de demoni cu nimic nu poate ieși, decât numai cu rugăciune și cu post.** Și, ieșind ei de acolo, străbăteau Galileea, dar El nu voia să știe cineva. Căci învăța pe ucenicii Săi și le spunea că **Fiul Omului se va da în mâinile oamenilor și-L vor ucide, iar după ce-L vor ucide, a treia zi va învia. Ei însă nu înțelegeau cuvântul și se temeau să-L întrebe.** (Marcu 9, 17-32)**

”Sfânta Scriptură ne arată că **acest tată era foarte slab în credință** și aduce patru mărturii pentru a întări aceasta: cuvintele lui Hristos: **toate sunt cu puțință celui ce crede**, cuvintele tatălui, în timp ce se apropia: **ajută necredinței mele!**; porunca dată de Hristos diavolului: **să nu mai intri în el!** și cuvintele tatălui: **de poți ceva.**”

(Sfântul Ioan Gură de Aur, *Evanghelia după Matei, Omilia 57, 3, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip*)

”În cuvintele, **când Fiul Omului va veni pe pământ, va găsi credință pe pământ?** Domnul se referea la credința care este pe deplin matură și care se găsește atât de rar pe pământ. **Credința Bisericii este deplină**, pentru că cine ar mai veni aici dacă credința ei n-ar fi matură? Și a cărui credință nu mișcă munții atunci când este la maturitate? Priviți la apostoli, care n-ar fi lăsat tot ceea ce aveau și care n-ar fi călcat peste speranțele deșarte ale acestei lumi și n-ar fi urmat pe Domnul dacă nu ar avut o credință îndeajuns de mare pentru a face aceasta. Și totuși, dacă ar fi avut o credință ajunsă la o maturitate completă, nu i-ar mai fi spus Domnului: *Sporește-ne credința!* (Lc. 17, 5). **În acest tată găsim mai degrabă o credință aflată în creștere, care încă nu este o credință deplină**, căci atunci când a adus pe fiul său la Domnul ca să fie vindecat de duhurile necurate care-l stăpâneau și a fost întrebat dacă crede, el a răspuns: *Cred, Doamne! Ajută necredinței mele.* Doamne, spune el, *cred. Cred* – adică avea credință; însă, *ajută necredinței mele*: credința sa nu era deplină (Evr. 10, 22).

Unde credința dă greș, acolo rugăciunea moare. Deoarece cum s-ar putea ruga cineva pentru ceva în care nu crede? Așadar, pentru a ne putea ruga, să credem și să ne rugăm ca și credința prin care ne rugăm să nu scadă.”

(Fericitul Augustin, *Predici la pericopele Noului Testament, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip*)

”Văzând că credința este condusă de către valorile îndoielii către stâncile care pot face orice să se scufunde (1 Tim. 1, 19), îi cere Domnului un ajutor pentru credința sa, spunând: *Ajută necredinței mele.* Pe bună dreptate au înțeles apostolii și cei care trăiesc în Evanghelie că **tot ceea ce bun este adus la bun sfârșit numai prin ajutorul Domnului** și nu și-au închipuit că-și pot păstra credința neștirbită numai prin puterea sau prin voința liberă pe care o au. De aceea, s-au și rugat să-i ajute și să le dea credință (Lc. 17, 5).”

(Sfântul Ioan Casian, *Convorbiri ale Avvei Pafnutie 16, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip*)

”**Atât este de mare virtutea credinței, încât chiar și cei care refuză să o aibă tot o laudă.** Pe bună dreptate este înălțată în slavă credința, pentru că fără ea niciodată nu s-a început și nici nu s-a sfârșit nimic.”

(Cezar din Arles, *Predici 12, 24, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip*)

”**Însuși Domnul Hristos a postit timp de 40 de zile după ce S-a botezat și ne-a învățat prin aceasta că diavolii, care sunt mai puternici, nu pot fi ținuți departe decât prin post și rugăciune.**”

(Fericitul Ieronim, *Împotriva lui Iovianian 2, 15, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip*)

”Este nemaipomenit cum, atunci când Petru a fost muștrat pe când Moise și Ilie vorbeau în nor, când ucenicii au văzut slava a ceea ce avea să se petreacă în curând, când Tatăl a vorbit cu voce tare de sus, când atâtea minuni au fost săvârșite și Învierea era tocmai la ușă (căci Domnul a spus că nu va rămâne în nici un chip în moarte, ci se va ridica în cea de-a treia zi – n.tr.), chiar și după toate acestea, ei n-au înțeles ceea ce se petrecea înaintea lor. Căci s-au tulburat și nu doar atât, ci s-au și înspăimântat. Aceasta a rezultat din felul lor nepriceput de a fi și din puterea cuvintelor Sale.

Dacă ar fi fost neștiutori, cum ar mai fi putut fi și triști? **Erau triști pentru că nu erau chiar deloc neștiutori.** Știau că în curând Hristos avea să moară, pentru că li se vorbea încontinuu despre asta. Însă tocmai ceea ce avea să însemne această moarte n-au înțeles ei prea bine, nici că va putea fi foarte ușor recunoscută, pentru că din ea avea să izvorască nenumărate binecuvântări. **Ucenicii n-au înțeles că va exista o înviere și de aceea se temeau** (Mt. 17, 23).

(Sfântul Ioan Gură de Aur, *Evanghelia după Matei, Omilia 58, traducere pentru Doxologia.ro de Lucian Filip*)

Denia Acatistului Bunei Vestiri sau Slujba Imnului Acatist este oficiată în fiecare an, vineri seara, în săptămâna a V-a din Postul Sfințelor Pasti. **Sărbătoarea își are originea în intervenția miraculoasă a Fecioarei Maria în timpul atacării Constantinopolului de către persi și avari, în 7 august 626.** În timp ce împăratul Heraclie se afla într-o expediție în Orient, departe de Constantinopol, **Patriarhul Serghie a făcut procesiuni cu lemnul Sfintei Cruci, cu icoana "nefacută de mana" a lui Hristos și vesmantul Maicii Domnului și a încurajat** poporul să înalte rugăciuni către Nascătoarea de Dumnezeu. Ravna locuitorilor a fost atât de intensă, încât au reușit să respingă inamicul. În semn de mulțumire, întreg poporul capitalei a petrecut noaptea victoriei **cântând în picioare Imnul Acatist în biserica Maicii Domnului de la Vlaherne.**

Comemorarea zilei de 7 august, ca zi de ajutor dat de Dumnezeu împotriva dusmanilor, a fost mutată în secolul al VIII-lea pe data de 25 martie, de Patriarhul Gherman. În privința datei compunerii, specialiștii înclină să împingă datarea compunerii lui înainte de Roman Melodul.

www.crestinortodox.ro



1 aprilie - De ce este comemorată Sfânta Maria Egipteanca în Postul Mare? <https://doxologia.ro>

Sfânta Maria Egipteanca este comemorată în timpul Postului Mare în primul rând, pentru că ea este, prin excelență, **un exemplu de pocăință** creștină, părăsind viața desfrânată pe care o ducea, trăind în deșert o viață de asceză extremă și de rugăciune, pentru dragostea lui Hristos. Postul Mare este, de asemenea, un timp de pocăință și, în ultima etapă a ostenețelor postului, ea este prezentată ca exemplu, pentru că noi să perseverăm. În al doilea rând, deoarece ea a fost întâlnită de Sf. Zosima în timpul Postului Mare, primind ultima împărtășanie în Joia Mare, murind în aceeași zi, Biserica a găsit de cuviință să fixeze o zi de sărbătorire specială pentru cea mai mare păcătoasă, care a ajuns la pocăință.

Ni se spune că, din ziua când Sfânta Maria a intrat în pustiul Iordanului, până a fost întâlnită de către Sf. Zosima, au trecut 47 de ani. Numărul 47 este important pentru Postul Mare, deoarece noi suntem încurajați să imităm viața Sfintei în această perioadă de post, care durează 40 de zile, pentru perioada Postului Mare și încă 7 zile, în timpul Săptămânii Patimilor. Este ca și cum Sfinții părinți ne-ar încuraja, întrebându-ne: Dacă Sfânta Maria a dus o asemenea viață timp de 47 de ani, nu am putea și noi să facem la fel timp de numai 47 de zile, pentru a întâmpina Învierea Domnului cum se cuvine?

Aspecte din viața Sfintei Maria Egipteanca: Viața ei a fost consemnată de către Sf. Sofronie, care slujit în calitate de Patriarh al Ierusalimului din 634 până în 638. El spune că Sfânta Maria a trăit în timpul vieții sale și că a auzit povestea ei de la un călugăr, prieten al Sf. Zosima, cel care a întâlnit-o pe Sfântă. Maria a plecat de acasă la 12 de ani, fiind prostituată în Alexandria timp de 17 ani, iar la vârsta de 29 de ani s-a convertit și a plecat în deșert. Pe tot parcursul timpului cât fost prostituată, nu a primit plată, ci a supraviețuit din cerșit și din torsul firelor aspre de in. Este foarte probabil că fusese botezată în copilărie, de vreme ce în povestea ei, spune: „sunt protejată de Sfântul Botez”. Mai mult, putem presupune că a beneficiat de o educație creștină, deoarece prima sa rugăciune de pocăință i-o adresează Maicii Domnului. Convertirea Mariei a avut loc la praznicul Înălțării Sfintei Cruci, la Ierusalim, pe 14 septembrie (în 614, perșii au furat Sfânta Cruce de la Ierusalim și nu a fost returnată până după campania anti persană a împăratului Heraclie, în 629).

Icoana Maicii Domnului, înaintea căreia Maria Egipteanca s-a rugat, în Biserica Sfântului Mormânt, era așezată „pe un loc înalt”, în curtea dinaintea bisericii construite de împăratul Constantin cel Mare. Ea este menționată, de exemplu, de către Pelerinul din Piacenza (cca. 570) și de către Epifanie Monahul (secolul al VIII-lea), care afirmă în mod explicit că a văzut în partea stângă a bisericii Sfântului Constantin ... icoana Preasfintei Născătoare de Dumnezeu, care i-a interzis Sfintei Maria să intre în biserică, în ziua Înălțării Sfintei Cruci”. Înainte de a merge în deșert, Maria a primit Sfânta Împărtășanie în Biserica Sfântul Ioan Botezătorul, în apropiere de râul Iordan. Biserica, construită de către împăratul Anastasie I (491-518), era situată la aproximativ 8 km nord de Marea Moartă și aproximativ 30 km de Ierusalim, în locul tradițional al botezului lui Hristos, de către Ioan Botezătorul.

Sf. Maria a trăit 47 ani în deșert și niciodată nu a întâlnit vreun om în toți acești ani. Astfel, atunci când l-a întâlnit pe Zosima, era de 76 de ani, iar Zosima de 53 de ani. Maria a murit când era de aproximativ 78 de ani, pe 1 aprilie, în joia Săptămânii Patimilor, ceea ce înseamnă că, în acel an, Învierea Domnului a căzut pe 4 aprilie, așa cum s-a întâmplat și în anul 2010.

Maria a întâmpinat mari ispite în deșert timp de 17 ani, adică un număr egal de ani cu anii petrecuți în desfrâu, în Alexandria.

Biserica Ortodoxă o sărbătorește pe Sfânta Maria Egipteanca pe 1 aprilie și în Duminica a V-a a Postului Mare, dar ea este cinstită și în Biserica Catolică, pe 2, 3, 9 sau 10 aprilie, în funcție de tradiția locală sau de calendarul folosit.

Există o capelă dedicată Sfintei Maria, în Biserica Sfântului Mormânt, care comemorează momentul convertirii sale.

Duminică	26 martie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Vindecarea fiului lunatic) – Pr.Dragoș
Duminică	26 martie	17 - 19	- Sf.MASLU de obște la parohia Sf.Cuv.Parascheva (Pr.Ioan Roșu)
Luni	27 martie	17 - 18	- Acatistul Sf.Arhangheli – Pr.Dragoș
Marti	28 martie		- Program administrativ (zi liberă)
Miercuri	29 martie	8 - 11	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sfințirea mică a apei – Pr.Dragoș
Miercuri	29 martie	17 - 20	- Denia Canonului Mare - Pr.Dragoș
Joi	30 martie		
Vineri	31 martie	8 - 12	- Liturghia Darurilor mai înainte sfințite și Sf.MASLU - Pr.Dragoș
Vineri	31 martie	17 - 20	- Denia Acatistului Bunei Vestiri - Pr.Dragoș
Sâmbătă	1 aprilie	8 - 11	- Sfânta Liturghie și pomenirea celor adormiți - Pr.Dragoș
Sâmbătă	1 aprilie	17 - 18	- Vecernia duminicii a V-a din Post (a Sf.Maria Egipteanca) – Pr.Ticu
Duminică	2 aprilie	8 - 12	- Sf. Liturghie (Sf.Maria Egipteanca) – Pr.Ticu
Duminică	2 aprilie	17 - 19	- Sf.MASLU de obște la parohia Înălțarea Domnului (Pr.Florin Voineag)